

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobkyně: A. J., nar. X, bytem X
zastoupená obecnou zmocněnkyní L. J., nar. X, bytem tamže

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí, IČ 00551023, se sídlem Na
Poříčním právu 376/1, 128 00 Praha

v řízení o žalobě ze dne 30. 7. 2025 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2025, č. j.
MPSV-2025/133934-914

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 23. 6. 2025, č. j. MPSV-2025/133934-914 se zrušuje a věc se žalované vrací k dalšímu projednání.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

1. Rozhodnutím Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v Plzni sp. zn. 2805-24-PM ze dne 27. 3. 2025 bylo dle ust. § 34 odst. 1 a 2, § 34a, § 34b a § 35 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů ve znění pozdějších předpisů na základě žádosti žalobkyně o přiznání průkazu osoby se

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

zdravotním postižením rozhodnuto o přiznání nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením označeným symbolem „TP“ ode dne 1. 3. 2025 do 31. 3. 2027. Podkladem pro rozhodnutí byl posudek o zdravotním stavu žalobkyně vydaný posudkovým lékařem Institutu posuzování zdravotního stavu.

2. Rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 23. 6. 2025, č. j. MPSV-2025/133934-914 bylo na základě odvolání žalobkyně výše uvedené rozhodnutí změněno tak, že nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením „TP“, jenž byl žalobkyni původně přiznán od 1. 3. 2025 do 31. 3. 2027 byl přiznán od 1. 3. 2025 do 21. 3. 2030, a ve zbytku bylo rozhodnutí potvrzeno. Žalovaná vycházela z posudku PK MPSV ze dne 11. 6. 2025, dle něhož jde o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu ust. § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb. Nejde o osobu se zvlášť těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením nebo s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu ust. § 34 odst. 4 nebo 3 zákona č. 329/2011 Sb. Jde o zdravotní stav uvedený v bodě 1 písm. d) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. Nejde o zdravotní stav uvedený v bodě 3 nebo 2 přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., ani o zdravotní stav, který svým funkčním postižením odpovídá nebo je svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem uvedeným v bodě 3 nebo 2 přílohy č. 4. Tento stav existoval i k datu 1. 2. 2025. Doba platnosti (lhůta KLP): 31. 3. 2030.

II.

Žaloba

3. Včasnou žalobou ze dne 30. 7. 2025 doručenou zdejšímu soudu dne 4. 8. 2025 se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného. Žalobu odůvodnila tím, že považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, neboť nesprávně aplikovalo právní předpisy, nedostatečně zhodnotilo její zdravotní stav a ignorovalo klíčové důkazy. Žalobkyně popsala svůj zdravotní stav, důvody, pro něž podala žádost o průkaz „ZTP“ s tím, že úřad práce jí přiznal pouze „TP“, což žalovaný potvrdil. Funkční postižení žalobkyně však bylo nesprávně posouzeno, neboť odpovídá těžkému postižení, což se vztahuje na těžkou hemiparézu nebo paraparézu dolních končetin s funkční ztrátou opěrné funkce, žalobkyně má doloženou pravostrannou hemiparézu s paretickou chůzí, spasticitou a nutností ortézy – to je funkční ztráta opěrné funkce, což žalovaný ignoroval. Navíc smíšená afázie způsobuje závažné omezení komunikace a orientace, což žalovaný redukoval na „zlepšující se stav“, přestože dokumentace ukazuje přetrvávající deficit. Žalovaný se řídil pouze posudkem PK MPSV, jenž je povrchní a nebere v úvahu kumulativní důsledky (hemiparéza a afázie), což je v rozporu s judikaturou NSS.

4. Žalovaný zároveň v důsledku nedostatečně zjištěného skutkového stavu neprovedl dostatečné důkazy, neboť ignoroval neurologické zprávy z června 2025, jež potvrzují zhoršení, a nesprávně tvrdí, že posudek PK MPSV je „úplný“. Posudek neobsahuje osobní prohlídku žalobkyně, jež nebyla přítomna jednání komise, což je v rozporu s principem materiální pravdy, přičemž absence přímého vyšetření žalobkyně je v tomto případě klíčová. Žalovaný měl nařídít nové posouzení, zejména vzhledem k dynamice stavu (postupná stabilizace, ale přetrvávající deficit). Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a způsobuje nezákonnost. Je postižena i mobilita a komunikace, je zhoršené vyjadřování. Ve většině denních úkonů a životních potřeb žalobkyně potřebuje pomoc druhé osoby. Přestože

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

žalobkyně chodí o francouzské holi, v napadeném rozhodnutí je konstatováno, že chodí bez opěrných pomůcek a chybně je konstatováno, že není dokladováno těžké postižení s komunikačním deficitem, rovněž byly nedostatečně zhodnoceny možnosti mobility a orientace. V komunikaci přetrvává afázie, zhoršená výslovnost slov a vyjadřování, je vždy potřeba doprovodu druhé osoby, stále přetrvává těžká paréza pravé horní končetiny a středně těžká paréza pravé dolní končetiny, nefunkčnost pravé horní končetiny a nutnost používání jedné francouzské hole pro aspoň paretickou chůzi s kolenní ortézou a dlahou na pravé hlezno, která zaměstnává plně levou horní končetinu, vylučuje samostatnou přepravu v MHD, je nutný doprovod druhé osoby či vozidlo. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je formální a opakuje posudek PK MPSV bez analýzy odvolacích námitek. Žalovaný tvrdí, že kritéria invalidity jsou odlišná, ale neodůvodnil, proč kumulativní postižení (mobilita a komunikace) neodpovídá „ZTP“, což porušuje právo na řádné odůvodnění. Posudek se tak nevypořádal se všemi rozhodnými skutečnostmi a nepřihlédl k potížím udávaným žalobkyní a své posudkové závěry jednoznačně a konkrétně neodůvodnil. Žalovaný vycházel z neúplného a nepřesvědčivého posouzení zdravotního stavu žalobkyně ve vztahu ke skutečnostem rozhodným pro posouzení nároku žalobkyně na průkaz osoby se zdravotním postižením, z tohoto důvodu žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení a pro nepřezkoumatelnost.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

5. Žalovaný dne 20. 8. 2025 ve svém vyjádření k žalobě zrekapituloval dosavadní průběh správního řízení s tím, že vypracovaným posudkem byl doložený zdravotní stav žalobkyně zhodnocen jako středně těžké omezení funkce obou končetin, nebyla doložena těžká hemiparéza ani paraparéza obou dolních končetin, nebylo doloženo těžké omezení hybnosti nosných kloubů obou dolních končetin, nebyla prokázána funkční ztráta dolní končetiny se ztrátou opěrné funkce ani postižení páteře se závažnými deformitami či ztuhnutím tří úseků, nebylo doloženo ani interní onemocnění se středně těžkou či těžkou orgánovou dysfunkcí, nebylo dokladováno závažné postižení v oblasti psychické či smyslové s významným orientačním a komunikačním deficitem. Platnost posudku byla stanovena na dobu pěti let, neboť lze předpokládat postupnou stabilizaci stavu do normálního funkčního nálezu. PK MPSV byla v souladu s hodnocením lékaře IPZS, pouze nehodnotila srovnatelně a po podrobném prostudování veškeré dostupné dokumentace k odvolacím námitkám neshledala naplnění posudkových kritérií pro přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením vyššího stupně.

6. Žalovaný konstatoval, že žalobkyně využila svého práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, zároveň předložila kopie lékařských zpráv MUDr. S. ze dne 15. 5. 2025 a MUDr. K. (RHC spastická poradna) ze dne 20. 5. 2025, tedy zpráv, jež byly vyhotoveny před datem posudku PK MPSV, přičemž diagnózy uvedené v těchto zprávách byly již součástí lékařských zpráv, jež měla PK MPSV k dispozici při posudkovém zhodnocení. Vypracovaný posudek se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání, posudkový závěr ze dne 11. 6. 2025 žalovaná považovala za úplný, objektivní a přesvědčivý. Žalobkyně nedoložila a žalovaná nezjistila žádné skutečnosti, jež by vydaný posudek komise zpochybňovaly. Nově doložené lékařské zprávy nepřinášely žádné novum ohledně vývoje zdravotního stavu žalobkyně, ale shodně popisovaly diagnózu stejně jako zprávy předchozí, jež byly posudkově zhodnoceny. Komise tak zdravotní stav žalobkyně posuzovala se znalostí její kompletní anamnézy a diagnostického souhrnu. Pokud

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

však dojde ke změně zdravotního stavu, má žalobkyně právo podat návrh na revizi vydaného rozhodnutí, aby do budoucna odpovídalo jejímu aktuálnímu stavu, za současné situace však neměla žalovaná o přesvědčivosti posudku žádné pochybnosti. Zdravotní stav v rámci invalidity je posuzován dle jiných posudkových kritérií stanovených jinými právními předpisy a poživateli jakéhokoliv invalidního důchodu nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením nevzniká automaticky, neboť při posuzování invalidity se hodnotí dopad postižení na pokles pracovní schopnosti, zatímco při posuzování nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením se hodnotí dopad postižení na schopnost mobility a orientace.

7. Žalovaná s ohledem na uvedené navrhla zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

IV.

Posouzení věci soudem

8. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

9. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě, přičemž respektoval vymezené žalobní body (§ 75 odst. 2 věta první zákona s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

10. V průběhu řízení před krajským soudem došlo ke změně v osobě rozhodujícího soudce. Samosoudce, jemuž byla věc původně přidělena, je od 1. 9. 2025 na dlouhodobé stáži, a z tohoto důvodu v souladu s platným rozvrhem práce krajského soudu pro rok 2025 byla tato věc přidělena jinému samosoudci.

V.

Rozhodnutí soudu

11. V posuzované věci se žalobkyně domáhá změny správními orgány přiznaného průkazu TP na průkaz ZTP s odvoláním na svůj zdravotní stav a z něj vyplývající funkční postižení.

12. Podle § 34 zákona č. 329/2011 Sb. o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů

III. *(1) Nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením má osoba starší 1 roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se posuzuje podle § 9 odst. 3.*

IV. *(2) Nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (průkaz TP) má osoba se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu. Středně těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a zhoršenou schopnost orientace má jen v exteriéru.*

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

V. (3) *Nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) má osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.*

13. Přiznání průkazu se proto odvíjí od posouzení zdravotního stavu žadatele posudkovými lékaři a v odvolacím řízení posudkovou komisí MPSV. Podle § 34b odst. 1 a odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb. platí: *při posuzování schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením se hodnotí*

14. *a) zdravotní stav a funkční schopnosti fyzické osoby,*

15. *b) zda jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav,*

16. *c) zda jde o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace a závažnost funkčního postižení.*

17. *Prováděcí právní předpis stanoví, které zdravotní stavy lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace.*

18. Prováděcím právním předpisem je vyhláška č. 388/2011 Sb., která v příloze čtyři rozděluje zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace, do tří kategorií: zdravotní stavy, které podstatně omezují schopnost pohyblivosti a orientace na úrovni středně těžkého postižení, těžkého postižení a zvláště těžkého postižení. Rozlišení kopíruje a doplňuje definici středně těžkého postižení, těžkého postižení a zvláště těžkého postižení pro účely přiznání průkazů TP, ZTP a ZTP/TP podle § 34 odst. 2-4 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením. Prováděcí vyhláška č. 388/2011 Sb., provádí ustanovení § 34 zákona o poskytování dávek, ale nenahrazuje je. Výčet zdravotních omezení zde není konečný a je možné pod tato ustanovení podřadit i jiné zdravotní stavy, které svými funkčními důsledky odpovídají nebo jsou srovnatelné s postiženími zde uvedenými (viz rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 25. 4. 2017, č. j. 33 A 51/2015-44, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2018, čj. 2 Ads 48/2018-37). Posouzení, zda zdravotní stav je podstatným omezením pohyblivosti nebo orientace, a zda jde o postižení středně těžké, těžké či zvláště těžké, proto nemůže spočívat v mechanickém zařazení zdravotního stavu pod některé z písmen přílohy č. 4 této vyhlášky, přičemž je třeba posoudit, zda se posuzovaný zdravotní stav svými dopady blíží některému zdravotnímu stavu vyjmenovanému ve vyhlášce a zejména zda naplňuje – a to s přihlédnutím k dalším případným onemocněním – definici středně těžkého, těžkého nebo zvláště těžkého funkčního postižení, jak jsou uvedeny v § 34 odst. 2-4 zákona o poskytování dávek (obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ads 184/2021-30 z 8. 12. 2021).

19. V posuzované věci není sporu o tom, že zdravotní stav žalobkyně je dlouhodobě nepříznivý. Posudková komise MPSV v rámci odvolacího řízení zpracovala posudek v řádném složení za účasti odborného posudkového lékaře a lékaře z oboru neurologie. Doložený zdravotní stav žalobkyně komise hodnotila v bodě 1) a písmeni d) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. v platném znění od 1. 1. 2024 s tím, že se nejedná o funkční postižení odpovídající hodnocení v bodech 2 či 3 uvedené přílohy č. 4 – není doložena těžká

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

hemiparéza ani paraparéza obou dolních končetin, není doloženo těžké omezení hybnosti nosných kloubů obou dolních končetin, není prokázána funkční ztráta dolní končetiny se ztrátou opěrné funkce, ani postižení páteře se závažnými deformitami či ztuhnutím tří úseků, není doloženo interní onemocnění se středně těžkou ani těžkou orgánovou dysfunkcí, není dokladováno závažné postižení v oblasti psychické či smyslové s významným orientačním a komunikačním deficitem. Žalobkyně je osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., ve znění zákona č. 313/2013 Sb., nejde o osobu se zvlášť těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením nebo s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 4 nebo 3 citovaného zákona. Platnost posudku byla s ohledem na to, že lze předpokládat postupnou stabilizaci stavu do normálního funkčního nálezu stanovena na dobu pěti let. PK MPSV byla v souladu s hodnocením lékaře IPZS, jenž vypracoval posudek v rámci správního řízení prvního stupně s tím, že pouze nehodnotí srovnatelně, přičemž rovněž neshledala naplnění posudkových kritérií pro přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením vyššího stupně.

20. Z judikatury soudů se opakovaně podává, že ten, kdo zdravotní stav posuzuje, si musí být vědom, že jeho role je především zprostředkující – má odborné informace srozumitelně a pokud možno komplexně vysvětlit „intelligentnímu laikovi“ tak, aby tento na jejich základě mohl o věci posuzované správně rozhodnout. Musí si přitom být vědom, že „intelligentní laik“ sice má duševní schopnosti porozumět těmto odborným informacím, ovšem pro jejich rychlé a patřičně důkladné pochopení mu chybí znalost širších souvislostí a celé řady základních principů, které odborníkovi připadají samozřejmé (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Ads 17/2017 – 15). Vhodné může být ve výše popsanych souvislostech předestřít nejprve stručný exkurz o tom, jak rozhodné části těla a psychiky fungují za běžných okolností a v jakých ohledech, v jaké míře a z jakých příčin dochází u posuzované osoby k odchylkám od běžného stavu. Rovněž je třeba popsat, z jakých vyšetření byly uvedené poznatky získány a co přesně ta vyšetření ukázala. Vhodné může být i popsat podstatu použitých diagnostických metod a jejich spolehlivost a přesnost (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Ads 136/2017–35).

21. Judikatura správních soudů se ke kvalitě posudků, na kterých je rozhodování žalovaného v těchto věcech založeno, vyjádřila opakovaně, a dovodila stejné požadavky na ně kladené, jaké vyplývají z judikatury k invalidním důchodům a nárokům na příspěvek na péči (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Ads 46/2017–84 z 31. 1. 2018). Jde o požadavky jednoznačnosti, úplnosti a přesvědčivosti (viz též rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ads 57/2009–53 z 23. 9. 2009, č. j. 3 Ads 129/2014–24 z 30. 9. 2015). Aby byl posudek jednoznačný, úplný a přesvědčivý, je třeba, aby se vypořádal se všemi relevantními podklady a přezkoumatelnou úvahou z nich vyvodil závěry podstatné pro posouzení zdravotního stavu (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Ads 156/2014–28 z 25. 2. 2015).

22. Těmto požadavkům ovšem posudek, z nějž žalovaný v napadeném rozhodnutí vycházel, nedostál, a to ani v minimálním potřebném rozsahu, který je nezbytný pro to, aby laikovi, jímž v tomto ohledu soud i žalobkyně jsou, učinil závěry posudku srozumitelnými a odůvodněnými. Posudek posudkové komise je velmi strohý a odpovědi na uvedené otázky vůbec nedává, v důsledku čehož z něj není jednoznačně zřejmé, jaká byla zvolena rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, stejně tak jako

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

kteřá její další zdravotní postižení mají vliv na funkční schopnosti a jaká konkrétní funkční omezení z tohoto vyplývají, a to zejména s ohledem na skutečnost, že zdravotní postižení žalobkyně zasahuje nejen mobilitu, ale i schopnost komunikace. Rozhodující příčina přitom nemůže být dovozována nepřímo z popisu diagnóz, ale musí být jasně a výslovně vymezeno nejen podle kterého bodu přílohy č. 4 bylo posuzováno, ale i proč ten který bod přílohy byl či nebyl shledán naplněným. Posudek neobsahuje celkové funkční hodnocení dopadů kombinace postižení žalobkyně a jeho důsledky projevující se v reálném životě, tedy jejich vliv např. na mobilitu a soběstačnost žalobkyně. Soud postrádá jiné než negativní konstatování a vysvětlení, proč zdravotní postižení a z nich vyplývající konkrétní funkční omezení žalobkyně nedosahují intenzity ZTP, postrádá komplexní, srozumitelné a logické zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, vymezení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně a odůvodnění, proč právě tato byla zvolena jako rozhodující, zároveň absentuje komplexní posouzení všech postižení žalobkyně v jejich vzájemném působení, v posudku není uvedeno, jakým způsobem byly hodnoceny funkční dopady kombinace neurologického postižení, paretické chůze a nutnost používání ortopedických pomůcek na mobilitu a orientaci žalobkyně v běžném životě, což znemožňuje přezkoumat, zda byla právní úprava správně aplikována, není uvedeno v jaké míře a z jakých příčin dochází u žalobkyně k odchylkám od běžného stavu. Posudek dostatečně a srozumitelně nevysvětlil, zda a z jakých konkrétních důvodů jsou či nejsou naplněna kritéria vyplývající z § 34 odst. 2 nebo 3 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, tedy zda postižení žalobkyně je středně těžké nebo těžké.

23. Žalovaný vycházel z uvedeného posudku PK MPSV, přičemž v něm neshledal žádné nesrovnalosti, považoval jej za úplný a přesvědčivý, a tudíž dostatečný pro zjištění skutkového stavu věci. S takovým závěrem se však soud neztotožňuje a má zato, že tento posudek není z výše uvedených důvodů způsobilým podkladem pro vydání rozhodnutí ve věci, neboť není úplný, logicky a srozumitelně odůvodněný, a tudíž přezkoumatelný a přesvědčivý.

24. Námitka žalobkyně týkající se osobní neúčasti při posouzení zdravotního stavu posudkovým lékařem není důvodná, neboť právní úprava v ustanovení § 8 a § 16a zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení obligatorně nezakotvuje osobní účast posuzované osoby.

25. K námitce žalobkyně týkající se zhodnocení lékařských zpráv, jež byly předmětem posouzení v námitkovém řízení, však není soud oprávněný se vyjadřovat, protože ve věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem, a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení.

26. Na základě shora uvedeného soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil bez jednání pro vady řízení a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, neboť tento vycházel z neúplného a nepřesvědčivého posouzení zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí, což představuje vadu podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. V dalším řízení žalovaný požádá posudkovou komisi, aby svůj posudkový závěr v rozsahu uvedeném v bodě 18. a následující tohoto rozhodnutí doplnila a odůvodnila přezkoumatelnou a srozumitelnou úvahou. Současně nechť zohlední zdravotní stav žalobkyně komplexně, tedy i s přihlédnutím k ostatním postižením žalobkyně a též k potřebnosti žalobkyně používat při chůzi pomůcky (francouzské hole). Teprve poté bude možno o nároku žalobkyně opětovně rozhodnout.

27. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšné žalobkyni však žádné náklady nevznikly s ohledem na to, že žaloba byla podána osobně, přičemž žalobkyně je zastoupena obecnou zmocněnkyní, a z tohoto důvodu soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 22. 1. 2026

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně